

—62 har at overtage den hyberligere Behandling af Sagen." vedtoges eenstemmig med 65 St.

Statsrevisionens Indstillinger til efternævnte Antegninger, nemlig:

Antegning 16,

Antegning 19,

Antegning 21,

til IV. Justitsministeriet,

vedtoges uden Afstemning.

9) Udvalgets Forslag til Antegning 22 til IV. Justitsministeriet:

„Statsrevisionen for 1861—62 vil have at undersøge, hvorvidt den formeget udbetalte Embedsgage er tilbagebetalt.“ vedtoges eenstemmig med 64 St.

10) Statsrevisionens Mindretals Indstilling til Antegning 23 under IV. Justitsministeriet:

„Opførelsen i Regnskabsbetjening af en Bevilling, der allerede var anvendt og havde tjent som Hjemmel for en Udgift af 218 Rd. 16 S. i et tidligere Regnskab, kan ikke billiges.“ forkastedes eenstemmig med 57 Stemmer.

Derefter fattes Slutningen af Statsrevisionens Beretning under Forhandling.

Ordføreren: Jeg maa maaffee tillade mig at gjøre den ærede Formand opmærksom paa, at jeg ogsaa her har ubbedet mig, at der paa flere Steder maatte blive foretaget Afstemning over de enkelte Punkter i Statsrevisionens Indstillinger, selv der, hvor den har været enig. Det gjælder navnlig under Antegningen Nr. 4, vedrørende Missionen. Det hedder der, at Statsrevisionen for 1860—61 vil have at indhente hyberligere Oplysninger angaaende denne Sag; men naar man efterseer Beretningen for 1860—61, vil man finde, at den har været gjort til Gjenstand for Statsrevisionens Undersøgelse og Behandling, og der er derfor ikke nogen Anledning til atter at henvise den til denne Revision. Ligeledes med Hensyn til Antegningen under Nr. 12 maa jeg ubbede mig, at Statsrevisionens Indstilling bliver gjort til Gjen-

stand for Afstemning, idet jeg tilraader at stemme imod dens Indstilling, og jeg skal strax tillade mig at sige hvorfor. Det er jo en gammel Bekjendt, som længe har været gjort til Gjenstand for Statsrevisionens Indstilling, nemlig Trinitatis Kirkes Gjæld til Universitetet. Efter hvad der imidlertid er oplyst i Statsrevisionens Beretning for 1860—61, vil man see, at denne Gjæld er berigtiget, og der kan derfor ikke være nogen Grund til at henvise Sagen til en kommende Statsrevision.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg skal kun bemærke, at det vilde have været mig kjært, om det ærede Udvalg havde fundet sig foranlediget til at konferere med mig om de forskjellige Indstillinger, som ere gjorte med Hensyn til dette Affnit af Statsrevisionsberetningen. Det vil jo altid være meget værdifuldt her at gaae ind paa hele den Detail, som forskjellige af disse Punkter udkræve, og jeg formener tillige, at flere af de Indstillingspøster, som nu ere gjorte af Udvalget, navnlig til Antegning 3, paa denne Maade vilde kunne være undgaaede.

Ordføreren: Jeg kan kun sige dertil, at det var Udvalget ubekjendt, hvorvidt den høitærede Minister ønskede nogen Konference med os eller ei. Saavidt jeg mindes, har det i tidligere Revisionsudvalg, hvori jeg har haft Plads, ikke været Stik at konferere med Ministeriet; men skulde der være Noget, som den høitærede Minister ved denne Leilighed ønskede at konferere med os om, kunde det maaffee arrangeres saaledes, at en Konference fandt Sted forinden Sagens anden Behandling, idet jeg formoder, at de ærede øvrige Medlemmer af Udvalget ikke have Noget at indvende derimod.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg mener egentlig, at det er en Sædvane for Udvalgene selv at give en Leilighed til Forhandling med vedkommende Minister. Det er en Sædvane, som i høi Grad letter Forhandlingerne, og det maa altid være kjært for begge Parter i en mindre Samling at fremkomme med deres Bemærkninger for derigjennem at paavirke Indstillingerne, Noget,